

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 9 Ιανουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Μίκα Χαρίτου - Φατούρου

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Μαρία Δρούγου

Γιώργος Γράλιστας

Κώστας Γριμάλδης

Παύλος Καϊμάκης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσίδου

Για φωτογράφηση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφηση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

JOSEF BULVA

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1948. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

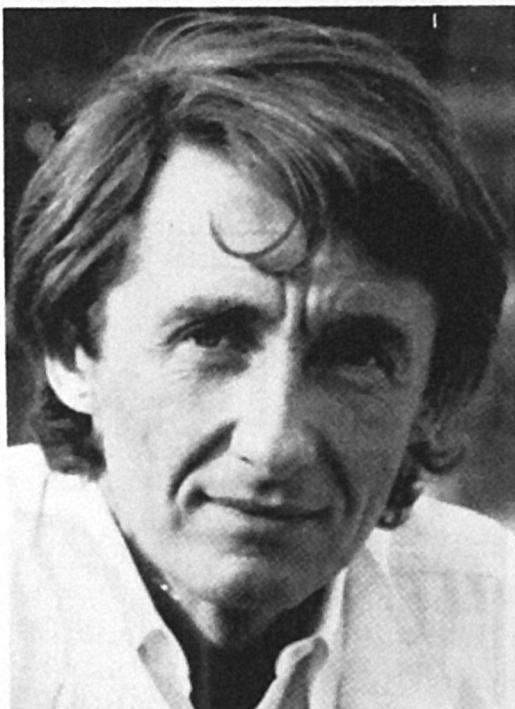
Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την 'Οπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και ορχήστρες στο εξωτερικό (Ιταλία, Γερμανία κλπ.).

Σαν συνθέτης συνεργάστηκε πολλές φορές με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και έργα του έχουν παιχτεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Άλκης Μπαλτάς από το 1983 είναι Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

JOSEF BULVA

Ο Josef Bulva γεννήθηκε το 1943 στη Brünn όπου και άρχισε τις σπουδές του στο πιάνο. Στα 13 του χρόνια πρωτοεμφανίστηκε σε κοινό παίζοντας κοντσέρτα του Μότσαρτ και του Λιστ και έργα για πιάνο όπως τις παραλλαγές Παγκανίνι του Μπραμς ή τις σπουδές του Λιστ.

Στη συνέχεια πέτυχε κρατική υποτροφία και ο καθηγητής Posadowsky τον δέχτηκε στην τάξη του.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Bulva έγινε δεκτός στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Pressburg, όπου τελείωσε αποκομίζοντας επαίνους.

Το 1971 μετοίκησε στο Μόναχο και αργότερα εγκαταστάθηκε μόνιμα στο Λουξεμβούργο. Το 1976 απομονώθηκε μελετώντας συστηματικά για τέσσερα χρόνια έργα Μπετόβεν, Σκριάμπιν, Προκόφιεφ, Σιμανόφσκυ και Σοπέν. Αποτέλεσμα αυτής της πολύχρονης μελέτης ήταν η εγγραφή σε δίσκους έργων των παραπάνω συνθετών.

Ο Bulva έχει δώσει πάνω από 100 κοντσέρτα και έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις σε Ραδιόφωνο και Τηλεόραση. Το 1983 ήταν προσκαλεσμένος στο Βερολίνο, όπου έπαιξε στη φεστιβαλική εβδομάδα. Το 1984 η εμφάνισή του στο φεστιβάλ της Βερόνα είχε τεράστια επιτυχία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

L. v. BEETHOVEN: Egmont, Εισαγωγή, έργο 84
(1770-1827)

WOLFGANG AMADEUS MOZART: Κοντσέρτο για πάνο και ορχήστρα,
(1756-1791) αρ. 21, σε ντο μείζονα, K.V. 467

Allegro maestoso
Andante
Allegro vivace assai

Πιάνο: **JOSEF BULVA**

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

S. PROKOFIEFF: Συμφωνία αρ. 7, σε ντο δίεση ελ., έργ. 131
(1891—1953) Moderato
Allegretto
Andante espressivo
Vivace

LUDWIG VAN BEETHOVEN

EGMONT, ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΡΓ. 84

Ο Μπετόβεν έγραψε τη μουσική για την τραγωδία του Γκαίτε «'Εγκμοντ» στα 1810. Η μουσική αυτή περιλαμβάνει τη συμφωνική Εισαγωγή, ορχηστρικά ενδιάμεσα κλπ. Η τραγωδία του Γκαίτε είναι εμπνευσμένη από τη ζωή του περίφημου ήρωα της Φλάντρας κόμητα 'Έγκμοντ (1522-68), που στον καιρό της βασιλείας του Φιλίππου Β' της Ισπανίας εκτελέστηκε στην αγορά των Βρυξελλών (1598).

Ο μεγάλος συνθέτης είδε στην ηρωϊκή μορφή του 'Έγκμοντ τον ίδιο τον εαυτό του. Ζωγραφίζοντας τον πολεμιστή για την ελευθερία της πατρίδας του έχει εκφράσει τον ελευθερωτή στην περιοχή της τέχνης, τον πολεμιστή για την ανύψωση της ανθρωπότητας.

Το έργο αρχίζει με μια σύντομη αργή εισαγωγή, που στηρίζεται αρχικά σε μια αντίθεση ανάμεσα σε συγχορδιακά συγκροτήματα, που επιβλητικά χαράσσονται σαν σφραγίδες της ηρωϊκής προσωπικότητας του 'Έγκμοντ. Άκολουθούν απαλές φράσεις των ξύλινων πνευστών, που εκφράζουν την τρυφερότητα της ηρωϊκής ψυχής. Το απαλό στοιχείο επικρατεί και επεκτείνεται στα έγχορδα.

Μέσα από το μοτίβο του μπαίνομε στο Allegro, του οποίου το πρώτο θέμα μοιράζεται ανάμεσα στα βιολοντσέλα και στα βιολιά. 'Υστερα από μια επέκταση σ' όλη την ορχήστρα παρουσιάζεται ένα δεύτερο θέμα πολύ έντονα χαραγμένο, που βγαίνει από σμίκρυνση του αρχικού μοτίβου, της αργής εισαγωγής.

Η Εισαγωγή τελειώνει μ' ένα μεγαλειώδες φινάλε, που συμβολίζει ίσως την αποθέωση του ήρωα του δράματος, και θυμίζει τον ηρωϊκό τόνο του φινάλε της Πέμπτης Συμφωνίας.

Zōt ar luxam! Žm

WOLFGANG AMADEUS MOZART

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ, AP. 21, K.V. 467,
ΠΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Το κοντσέρτο αυτό, γραμμένο στη Βιέννη στα 1785, ένα μήνα μετά το πιο γνωστό κοντσέρτο στη ρε ελάσσονα K.V. 466, είναι ένα λαμπρό υπόδειγμα του είδους. Παντού, από την αρχή ως το τέλος, συναντάει κανείς τη σφραγίδα του ύφους του μεγάλου συνθέτη, την αφελή έκφραση, τη γοητευτική χάρη της μελωδικής γραμμής, την απλή αλλά σοφή δομή του μουσικού λόγου, την άρπια τεχνική.

Η πρώτη κίνηση αρχίζει, ως συνήθως, με την έκθεση της ορχήστρας, στηριγμένη εδώ αποκλειστικά στο πρώτο θέμα. Το πιάνο μπαίνει κατόπιν και ύστερα από ένα σύντομο διακοσμημένο εισαγωγικό τμήμα εκθέτει σε συνεργασία με την ορχήστρα και τα δύο θέματα (το δεύτερο κανονικά, στον τόνο της δεσπόζουσας). Η επεξεργασία γίνεται κυρίως με στοιχεία του πρώτου θέματος.

Η δεύτερη κίνηση είναι ένα ωραιότατο λυρικό κομμάτι, βγαλμένο από την αστείρευτη πηγή του Μότσαρτ. Το έξοχο και εκφραστικότατο κύριο θέμα που το εκθέτει πρώτα η ορχήστρα (με τα έγχορδα με σουρντίνα) και το επαναλαμβάνει, επεκτείνοντάς το το πιάνο, είναι διαποτισμένο με πολλή λυρική διάθεση. Το όλο είναι σαν μια άρια, με συγκρατημένη αλλά ευαίσθητη γραμμή, γεμάτη δύναμη εκφραστική. Η μελωδία, κατά το πλείστο σε ψηλή περιοχή, με τις φράσεις της σε πλήρη συνεπή διαδοχή της μιας με την άλλη, υποβαστάζεται απαλά με την αδιάλειπτη σχεδόν ρυθμική συνοδεία των τρίχων.

Η τρίτη κίνηση είναι ένα χαριτωμένο ροντό, στηριγμένο σ' ένα κύριο θέμα με έξοχη μελωδική και ρυθμική διάρθρωση. Το χειρόγραφο του κοντσέρτου βρισκόταν ώς τα τέλη του 19ου αιώνα στα χέρια του Γερμανού πιανίστα και συνθέτη Wilhelm Taubert (1811—1891).

Σόλων Μιχαηλίδης

SERGEI PROKOFIEFF

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 7, ΣΕ ΝΤΟ ΔΙΕΣΗ ΕΛΑΣ., ΕΡΓ. 131

Ο Σεργκέι Σεργκέγιεβιτς Προκόφιεφ, ένας από τους μεγαλύτερους συνθέτες του 20ου αιώνα, ασχολήθηκε με κάθε είδος μουσικής δημιουργίας. Έγραψε 7 συμφωνίες, όπερες («Η αγάπη για τα τρία πορτοκάλια», «Συμεών Κότκο» κ.ά.), κοντσέρτα για πιάνο, για βιολί και για βιολοντσέλο, ορχηστρικές σονίτες (όπως η περίφημη «σκυθική σονίτα»), μουσική μπαλέτου («Ρωμαίος και Ιουλιέττα», «Ο Άσωτος Υιός» κ.ά.), έργα μουσικής δωματίου, πολλές πιανιστικές συνθέσεις, καντάτες, μουσική για παιδιά («Ο Πέτρος και ο Λύκος», «Μουσικά παραμύθια για παιδιά» κ.ά.) και μουσική για κινηματογραφικές ταινίες («Ιβάν ο Τρομερός», «Αλέξανδρος Νέφσκυ» κ.ά.).

Ο Προκόφιεφ εκτός από συνθέτης υπήρξε και λαμπρός δεξιοτέχνης του πιάνου και συχνά ερμήνευε ο ίδιος τα πιανιστικά του έργα. Η μουσική του έχει μελωδική, αρμονική και ρυθμική πρωτοτυπία, έντονη χιουμοριστική διάθεση (ιδίως στα πρώτα του έργα) και συχνά χαρακτηρίζεται από λυρισμό ή ορμητικό, ηρωικό πάθος.

Η μουσική δημιουργία του Προκόφιεφ μπορεί να χωριστεί σε δύο περιόδους. Στην πρώτη, από το 1918 ως το 1932, ο συνθέτης ζει στο εξωτερικό, γνωρίζει τη μουσική πρωτοπορία της δυτικής Ευρώπης και έρχεται σε άμεση επαφή με τους διασημότερους τότε εκπροσώπους της. Επηρεάζεται από τα σύγχρονά του ρεύματα και διαμορφώνει το πρωτότυπο προσωπικό του μουσικό ιδίωμα. Το 1932 επιστρέφει οριστικά στην πατρίδα του, τη Ρωσία. Στην αρχή αντιμετωπίζεται με κάθε τιμή σαν συνθέτης διεθνούς φήμης, όμως σε λίγο καιρό η κριτική στρέφεται εναντίον της μουσικής του. Το 1948 από τις στήλες της εφημερίδας «Πράβδα» ο Προκόφιεφ, ο Σοστακόβιτς, ο Χατσατουριάν και άλλοι συνθέτες καταγγέλλονται σαν «φορμαλιστές» και σαν δημιουργοί που δεν προάγουν τα ιδεώδη του «σοσιαλιστικού ρεαλισμού». Ο Προκόφιεφ τότε δημόσια εξαπολύει έναν αφορισμό ενάντια στη δυτική μουσική τέχνη προκαλώντας μεγάλη αίσθηση στους ευρωπαϊκούς μουσικούς κύκλους. Δηλώνει ότι αποφάσισε να απλοποιήσει το μουσικό του ιδίωμα και να γράψει μουσική που θ' απευθύνεται και θα γίνεται κατανοητή από το λαό. Τα έργα που έγραψε μετά από αυτή την αποφασιστική για το δημιουργικό του έργο καμπή δεν έχουν όλα την ίδια αξία, αλλά ανάμεσά τους υπάρχουν αριστουργήματα που έχουν πια καθιερωθεί στο διεθνές μουσικό ρεπερτόριο. Στη συνθετική αυτή περίοδο του Προκόφιεφ ανήκει και η Συμφωνία αρ. 7, που γράφτηκε το 1952.

Η έβδομη συμφωνία είναι αφιερωμένη στη νεότητα. Θα μπορούσε έτσι να πει κανείς πως το πρώτο μέρος με τη λυρική μελωδία, που ακούγεται στην αρχή στα βιολιά, συμβολίζει ίσως τον αγνό και γεμάτο όνειρα κόσμο των Νέων. Το

δεύτερο μέρος είναι ένα βαλς με χαρούμενο, ανέμελο και συχνά χιουμοριστικό ή ορμητικό χαρακτήρα. Η αργή τρίτη κίνηση διέπεται από ρομαντική διάθεση ενώ το φινάλε είναι ένας χαρούμενος χορός. Προς το τέλος του φινάλε επιανέρχεται το φωτεινό δεύτερο θέμα του πρώτου μέρους που, καθώς έγραψε ένας μουσικολόγος, «συμβολίζει την ομορφιά της ζωής την εποχή που οι άνθρωποι ακόμα είναι γεμάτοι ελπίδες και όνειρα για το μέλλον». Ο συνθέτης έγραψε τα τελευταία μέτρα του έργου του με δυο διαφορετικούς τρόπους, προβληματίζοντας έτσι τους διευθυντές ορχήστρας. Η μια κατάληξη —που ήταν και η αρχική σύλληψη του Προκόφιεφ— είναι γαλήνια και ήρεμη, ενώ η δεύτερη είναι ορμητική και θριαμβευτική.

Αλκης Μπαλτάς

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Ιανουάριος — Φεβρουάριος — Μάρτιος 1986

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 16 Ιανουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Σολίστ: INGEBORG MOST (μετζοσοπράνο)

Πρόγραμμα: Δ. TERZAKH: «Τροποι», Α' εκτέλεση.

A. COPLAND: Old American Songs, για φωνή και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

L.v. BEETHOVEN: Συμφωνία αρ. 7, σε λα μειζονα, έργο 92.

Πέμπτη 23 Ιανουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: HIKMET SIMSEK

Σολίστ: ΤΑΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (βιολι)

Πρόγραμμα: E. CHAUSSON: «Ρόθη», για βιολί και ορχήστρα, έργο 25.

Δ. ΔΡΑΓΑΤΑΚΗ: Κοντοέρτο για βιολί και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

R. SCHUMANN: Συμφωνία αρ. 1, σε σι υφ. μειζονα, έργο 38.

Πέμπτη, 30 Ιανουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Σολίστ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (όμποε)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΦΑΛΗΣ (κλαρινέτο)

ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΜΟΙΛΗΣ (φαγκότο)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΣΚΟΥΡΑΣ (κόρνο)

Πρόγραμμα: G. ROSSINI: Σεμίραμις, Εισαγωγή

W.A. MOZART: Συμφωνία Concertante σε μι υφ. μειζονα, K.V. 297, για όμποε, κλαρινέτο, κόρνο, φαγκότο και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

S. ZANNAΣ: «Μεταμορφώσεις», Α' εκτέλεση.

A. BORODIN: Πολοφτοιανοί χοροί για ορχήστρα, από την όπερα «Πρίγκηπας Ιγκόρ».

Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **JEAN-PAUL PENIN**

Σολιστ: **ΘΩΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ** (φλάουτο)

Πρόγραμμα: **M. RAVEL: Pavane για μια νεκρή ινφάντα.**

F. BENDA: Κοντοέρτο για φλάουτο και ορχήστρα εγχόρδων, σε μι ελάσσονα, Α' εκτέλεση.

H. BERLIOZ: Φανταστική Συμφωνία, έργο 14.

Πέμπτη 13 Φεβρουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ**

Σολιστ: **ΜΑΙΡΗ ΜΑΝΕΣΗ** (πιάνο)

Πρόγραμμα: **Π. ΠΕΤΡΙΔΗ: Κλέφτικοι χοροί για ορχήστρα.**

F. CHOPIN: Κοντοέρτο αρ. 2, σε φα ελάσσονα, για πιάνο και ορχήστρα, έργο 21.

PAL PAULSSOHN: "The Hands", Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 20 Φεβρουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ**

Σολιστ: **BOHUSLÁN PAVLAS** (βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: **C.M.u. WEBER: Ευρυάνθη, Εισαγωγή.**

P.I. TSCHAIKOVSKY: Variations πάνω σ' ένα θέμα Rococo, για βιολοντσέλο και ορχήστρα, έργο 33.

F. MENDELSSOHN: «Όνειρο θερινής νυκτός», για χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**

Σολιστ: **ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΗΣ** (τρομπέτα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΡΑΠΙΔΗΣ (σαξόφωνο άλτο)

ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΤΣΕΜΠΕΡΟΥΛΗΣ (σαξόφωνο τενύρο)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (κοντραμπάσσο)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ (κρουστά)

Πρόγραμμα: **P. UYTHERBROCKE: Καρναβάλι των Βρυξελλών, Α' εκτέλεση.**

G. SCHULLER: "Journey Into Jazz", για αφηγητή, Jazz Band και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

I. STRAWINSKY: Ragtime για 11 όργανα και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

L. BERNSTEIN: Συμφωνικοί χοροί από την όπερα "West Side Story", Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 6 Μαρτίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Διευθυντής Ορχήστρας: **ALEXANDRE LAZAREV**

Σολιστ: **ΑΡΗΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΗΣ** (πιάνο)

Πρόγραμμα: **F. LISZT: "Totentanz"**, για πιάνο και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

L.v. BEETHOVEN: Φαντασία για πιάνο, χορωδία και ορχήστρα, έργο 80.

D. SOSTAKOVITSCH: Συμφωνία αρ. 5, έργο 47.

Πέμπτη 13 Μαρτίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**

Σολιστ: **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΑΦΑΤΗ** (σοπράνο)

ΠΕΤΡΟΣ ΣΟΥΣΑΜΟΓΛΟΥ (φλάουτο)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΩΛΑΣ (βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: **M.P. MUSSORGSKI: «Μια νύχτα στο φαλακρό βουνό»**, Φαντασία.

R. de BANFIELD: "For Ophelia", Α' εκτέλεση.

K. NIKHTA: «Αμφιλεγόμενα», για φλάουτο, βιολοντσέλο και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

P.I. TSCHAIKOWSKY: «Ρωμαίος και Ιουλιέπτα», Εισαγωγή - Φαντασία.

Πέμπτη 20 Μαρτίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ «HUGO DISTLER BERLIN»**

Διευθυντής Ορχήστρας: **KLAUS FISCHER DIESKAU**

Πρόγραμμα: **W.A. M OZART: "Requiem"**, για οολιστ, χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 27 Μαρτίου 1986, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ**

Σολιστ: **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ** (πιάνο)

Πρόγραμμα: **W.A. MOZART: "Titus"**, Εισαγωγή K.V. 621.

J.S. BACH: Κονταέρτο σε λα μειζονα, B.W.V. 1055, για πιάνο και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

Γ.Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ: Κονταερτίνο για πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων, Α' εκτέλεση.

F. MENDELSSOHN: Συμφωνία αρ. 5, «της Μεταμορφώσεως», έργο 107.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Κων/νος Βάμβας
Νταν Ουγκουρεάνου
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Ντάρια Κάτσιου
Ευάγγελος Θεοφάνους
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Μίκης Μιχαηλίδης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Ανδρέας Λάριος
Παρασκευή Μπακατσή
Σουλτάνα Άλτη
Μίμης Τοπταΐδης

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκιρίτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντία Κουλουκούρη
Ανθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Ηλίας Μακοβέϊ
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισλάς

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Αγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσκας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ – ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ.: 285.108 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αιθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθεσία—εκτύπωση—βιβλιοδεοία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927.685, 938.427, Θεσσαλονίκη

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης